

PREZIDENTO TEISĖ

PASTANGOS SENATE BAIGTI INDOKINIJOS KARĄ

Prezidento Nixono apsisprendimas žygiu į Cambodiją pagerinti JAV pozicijas pietryčių Azijoje sukėlė didelio nepasitenkinimo kai kuriuose JAV politiniuose sluoksniuose. Tai pilnai suprantama ir turėjo būti lauktina. Juk jei žygis į Cambodiją duos tikrai gerų rezultatų, visi tie, kurie prezidentą Johnsoną įkalbinėjo jokių būdu nesiminti jokios iniciatyvos ir kovoti tik pietiniame Vietname pasirodys, švelniai tariant, nebuvo teisūs. O tie, kurie, kaip Goldwateris ir Wallace, siūlė konfliktą išspręsti ginklu, duodant smūgius komunistams ten, kur jiems skaudėtų, pasirodys teisingai samprotavę. Už tat negalima stebėtis, kad tokie žmonės kaip Harrimanas ir Clifordas dabar stojasi piestu.

Kartu keliamas ir karo teisėtumo klausimas. Mat, pagal konstituciją karą gali skelbti tik kongresas, tačiau Vietnamo atveju karas nebuvo paskelbtas. Tiesa, yra vadinama Tonkino rezoliucija pagal kurią prezidentas galiojamas imtis visų reikalingų žygių JAV interesams pietryčių Azijoje ginti. Da-

YYTAUTAS MEŠKAUSKAS

bar senato užsienio reikalų komisija nutarė tą rezoliuciją atšaukti. Ar tam pritaris ir visas senatas bei atstovų rūmai, šiuo tarpu dar neaišku. Tačiau ir be tos rezoliucijos prezidentas turi teisės ir net pareigos vesti tam tikrus karinius žygius, kurie praktiškai niekuo neskiria nuo tikro karo.

Prileiskime, pavyzdžiui, kad sovietai ar kas nors kitas vieną gražią dieną paleidžia į JAV salvę raketų su atominiiais užtaisais. Ką turėtų tokiu atveju daryti prezidentas? Sušaukti kongresą ar net paskelbimui? Atvirksčiai, jis turi išakyti tuojau smogti atgal ir gal net, rimtai gresmei esant, smogti pirmiems. Moderniais laikais tokiems formalams kaip karo paskelbimas, nebelenka laiko.

Žinia, Vietnamo atvejis yra kitoks. Viet Congas ir net šiaurinis Vietnamas ne tik nęgrąšo pačiom JAV, bet neturi šanso nugalėti dabar ten esančias JAV pajėgas. Tačiau apribojus ten prezidento teisę, jam bus surištos rankos sprendi-

mams ir kitur. Pavyzdžiui, Europoje.

Juk iš viso Vietnamo karas buvo pradėtas ne tiek dėl praktiškų sumetimų, kiek dėl principo -- norint įrodyti kad agresija, kad ir užmaskuota, neapsimoka. Čia ir slypi skirtumas tarp JAV ir Prancūzijos pozicijų Indokinijoje. Prancūzija kovojo, kad išlaikyti savo kolonijas. Patyrusi smūgių kariškai, ji apsisprendė nuo savo užmačių atsisakyti. Bet netekusi Indokinijos, ji logiškai anksčiau ar vėliau turėjo atsisakyti ir savo Afrikos imperijos. Tai nepakirto jos nei moraliskai nei fiziškai dėl to, kad kolonijų laikas jau vistiek buvo praėjęs, o be to Europoje susiorganizavusi Bendroji Rinka davė naujas ūkinės plėtotės galimybes.

JAV, kaip pripažįsta ir Prancūzijos 'Lippmannas' Raymond Aron, yra visai kitokioje pozicijoje. Nixonas iš tikro noris iš Vietnamo pasitraukti, tačiau išlaikęs savo krašto prestižą, kurio nustoymas gali turėti toli einančių pasekų.

Dėl viso to pastangos suvaržyti prezidento rankas nėra sveikintinos. O to siekiama ne tik Tonkino rezoliucijos atšaukimu, bet ir kitais dviem sumanymais. Vienas jų yra senatorių Cooper-Church pasiūlymas nutraukti visas lėšas operacijoms Cambodijoje po birželio 30 dienos t.y. po paties prezidento Nixono pasistatyto termino, antras yra senatorių Muxkie bei Harfield-McGowern pasiūlymas nubraukti bet kokias lėšas Indokinijoje esančiai kariuomenei po sekančių metų birželio 30 d. Atseit, nustatant terminą visiškai pasitraukimui. Formaliai kongresas turi tokią teisę ir jos panaudojimas būtų lygus nepasitikėjimo prezidentu pareiškimui. Taip galvojant būtų ge-

JAV kongrese ir senate yra žmonių, kurie gerai pažįsta pavergtos Lietuvos problemas, Dr. Leonas Kriaučiūnas, besirūpindamas Lietuvos okupacijos 30 metų sukakties minėjimui bei Lietuvos tautos genocido parodos pristatymu amerikiečių visuomenei, lankėsi Washingtone ir palietė tuos klausimus pokalbiuose su JAV senato ir kongreso nariais. Nuotraukoje matome (iš kairės) dr. Leoną Kriaučiūną besikalbantį su kongresmanu Ed. Derwinski ir senato bei kongreso ryšininku pulk. R. Vandervort, kurie pasižadėjo birželio 13 atvykti Chicago dalyvauti Lietuvos okupacijos minėjime, genocido parodoje ir specialioje akademijoje Sheraton viešbutyje.

T. MacDonald nuotrauka

LIETUVOS LAISVĖS BYLAI TURIME DAUG DRAUGŲ

Lietuvos okupacijos 30 metų sukaktis jau artėja. Šį įvykį turime tinkamai prisiminti ir, kiek įmanoma, priminti laisvę pasaulio žmonėms. Lietuvių tautos tragedija yra klasiškas pavyzdys, kaip komunizmas sistematingai, suplanuotai pavergia laisvas tautas, jas sunaikina, parauldamas tautos atsparumą.

Apie lietuvių tautos genocidą, tiesa, skelbiame laisvajam pasauliui visais pokario metais. Buvo rašyta ir kalbėta, tačiau didesnės, platesnės dokumentacinės studijos plačiai amerikiečių visuomenei nebuvo patiekę.

Amerikos Lietuvių Taryba galvojo, kad reikia turėti paveikesnius priemonių, kurios greičiau galėtų įtikinti amerikiečius kalbant apie komunizmo pavojus ir šiam kraštui. Tam tikslui ALT su specialia komisija paruošė gerai dokumentuotą lietuvių tautos genocido parodą. Joje yra sutelkta daug, autentiškos medžiagos ir tik metus žvilnsni matomi komunizmo baisūs padariniai.

Tad 30 metų Lietuvos okupacijos minėjimas bus ne tuščiažodžiavimas, bet pagrįstas autentiškais dokumentais.

Mums svarbu, kad Lietuvos okupacijos reikalai Washingtone D.C. ne-

JURGIS JANUŠAITIS

būtų nukišti iš archyvus, kad Lietuvos laisvės byla būtų nuolatos gyva.

Artėjant 30 metų Lietuvos okupacijos sukakties ruošiamos ta proga genocido parodos reikalais, dr. Leonas Kriaučiūnas lankėsi Washingtone ir kalbėjosi su visa eile JAV senato ir kongreso narių ir jiems išdėstė Lietuvos bei lietuvių tautos genocido reikalus. Ir malonu konstatuoti, kad dr. Leonas Kriaučiūnas iš Washingtono parsivežė geriausius išspūdžius iš pokalbių su JAV kongreso ir senato nariais.

Kongresmanas R. Pucinski dr. Leonui Kriaučiūnui pokalbio metu užsiminė, kad Lietuvos bylos reikalą reikėtų perkelti į tarptautines institucijas. Jis norėdė Cambodijos pavyzdį ir teigia, kad jeigu nuvers-tojo Cambodijos princas vyriausybę egzilėje pripažino Kinija ir jeigu tą pat padarytų Sovietų Rusija, tai jis, kongr. R. Pucinski, būtų pirmas, kuris prašytų prez. R. Nixon administraci-

jos sudaryti egzilėje atitinkamus organus ir Baltijos valstybėms.

Kada dr. Leonas Kriaučiūnas paklausė jo, ar lietuviai turėtų pakankamai draugų Lietuvos bylą ginant tarptautinėse institucijose, kongr. R. Pucinski atsakė, kad lietuviai turi JAV kongrese ir senate daugiau draugų, nekad jie mano. Tik reikia jų ieškoti, su jais palaikyti ryšius.

Malonu konstatuoti, kad dr. Leonas Kriaučiūno pastangomis į Lietuvos tautos genocido parodos atidarymą ir į 30 metų Lietuvos okupacijos minėjimą Chicago birželio mėn. 13 dieną atvyksta visa eilė kongreso ir senato narių, jų tarpe senat. R. Smith, kongresmanai G. Ford, Edward Derwinski, R. Pucinski, senato ir kongreso ryšininkas pulk. R. Vandervort, Chicago Tribune vienas redaktorių Walter Trohan ir kiti.

Birželio mėn. 13 dieną Chicagoje, kaip mato me, įvyksta ne eilinės iš-kilmės. Lietuvių tautos didžioji drama bus pri-

(Nukelta į 2 psl.)

ŠIANDIEN IR RYTOJ

NIXONAS gali džiaugtis, kad amerikiečių intervencija Combodijoje neša patenkinamus rezultatus ne tik kariniame plane, bet ir diplomatiname, padidindama sovietų-kinų skyrybas.

Šios savaitės Pravdos atspausdintas prieš Pekiną kaltinimas yra svarbus. Sovietai kaltina kinus, kad jie "savo avantiuristine politika griaua pažangiuosius režimus". Sovietų kompartijos oficiozas Mao Tse Tung'ui atsakomingu dėl princas Sihanouk nuvertimo, Vietoj prisitaikius prie princas, sako laikraštis, Pekinas norėjo Combodijai įpiršti savo hegemoniją: rezultate amerikiečiai įsikišo ir šis kraštas perėjo į vakariečių pusę. Pravda kaltina kinus ruošiant karą prieš Sovietų Sąjungą bei kitas socialistines respublikas, siekiant užvaldyti ne tik Aziją, bet ir visą pasaulį. Mao vadinamas būsimojo karo padėgėju, o kinai "hitlerinės gaujos įpėdiniais". Pravda nesivaržo su tokiais žodžiais kurie tikrai ne kiek nepadės geram sugyvenimui, bet tik padidins skyrybas tarp Maskvos ir Pekino.

Šis Pravdos straipsnis rodo, kad sovietai atsisakė išnaudoti amerikiečių įsikišimą Combodijoje: susitarimui su Pekinu. Priešingai, jie laiko Mao provokatoriumi ir svarbiausiu kaltininku Indokinijos karo. Tuo pačiu princui Sihanoukui, kuris savo "vyriausybei" būstinę pasirinko Pekine, atsisako duoti paramą ir meta Hanojui įspėjimą, kad vietoj tęsus beviltišką karą, ieškotų punktų susitariti.

Tokią poziciją vargu ar Maskva būtų užėmusi, jei Nixono operacija Combodijoje nebūtų pasisekusi. Dabar, matydami, kad amerikiečiai griežtai ruošiasi priešintis Kinijos agresijai, sovietai traukiasi iš Azijos konflikto, palikdami ginčytis vienus amerikiečius su kinais, kad patys vėliau galėtų išgriebti kaštanus iš ugnies nenusidegindami pirštų.

"Proletarinė vienybė"...

Dr. Leonas Kriaučiūnas (kairėje), lankydamasis Washingtone kalbasi su nuoširdžiu lietuvių bičiuliui kongresmanu Ed. Pucinski, T. MacDonald nuotrauka

PO PIETŲ KRYŽIUM

VLADAS RADZEVIČIUS

MOČIUTĖ IR MOTINA

Dideliu nuoširdumu visose Australijos lietuvių kolonijose antrąjį gegužės sekmadienį buvo iškilmingai pagerbta Lietuvė Motina dabartinių motinų asmenyje.

Tos lietuvių motinos, kurios atvyko į Australiją su mažutėmis dukrelėmis ant rankų, šiandien jau yra močiutės, o jų dukros -- motinos. Ką išgyveno šiandieninės močiutės, to, ačiū Dievui, netenka išgyventi šiandieninėms motinoms. Jos pradeda gyvenimą ir pasineria motinos pareigose supamos visai skirtingų sąlygų.

Dabartinė močiutė nuo pat pirmos dienos Australijoje stoji petys petin su savo vyru, kad galėtų tvirtiau atsistoti ant kojų naujojoje žemėje. Į naujo gyvenimo kūrimą ji kibo su nuostabią energija, nors ją visą laiką kankino jausmas, kad negali pilnai pasišvęsti savo vakams. Šitą jos kančią didino ir viešai skelbiami priekaištai, kad lietuvių motina, besirūpindama ekonominiu gyvenimo gerinimu, skriaudžia savo vaikus ir neapglėbia jų reikiama motiniška meile. Tais priekaištais dar ir šiandien puošiami vietos lietuviškų laikraščių vedamieji.

Nežiūrint to, dabartinės močiutės garbei reikia pasakyti, kad ji, nors ir klupdama, nors ir nežmoniškai išvargusi, vedė savo vaikus lietuvišku keliu. Ji bus bene paskutinė motina, kuri dar sekė pasakas apie Lietuvą savo vaikams ir tebeseka jas savo anūkams. Močiutė ir šiandien savo anūkams, kaip anksčiau savo vaikams, dainuoja lietuviškas dainas.

Tikrai nuostabu, kad lietuvių močiutė pajėgė išlaikyti glaudesnę kontaktą su savo vaikais ir anūkais, negu jos kaimynė australė, kuri gyvena vien tik iš vyro algos ir kuri negali suprasti, kodėl išteklėjusi moteris dar turi dirbti, kai "full time job" jos laukia namuose. Nors australė irgi tvirtina, kad dėl tokio darbo nukentčia šeima, tačiau jokių būdų negalima pasakyti, kad lietuviškoje šeimoje vaikai būtų labiau nutolę nuo tėvų. Faktiškai padėtis duoda pagrindo teigti, kad lietuviškoje šeimoje ryšys tarp tėvų ir vaikų yra nuoširdesnis ir glaudesnis.

Jeigu dabartinė močiutė, kaip taisyklė, buvo kartu su vyru duona uždirbanti moteris - motina, tai dabartinė lietuvių motina jau dirba tik išimtiniais atvejais. Daugumoje jaunos lietuvių motinos pasiduoda bendrai australiškai tendencijai ištekėjus koncentruotis šeimos reikaluose.

Naujai susikūrusių šeimų ekonominė padėtis jau kitokia. Vyrai ne juodadarbiai, bet vienos ar kitos srities gerai apmokami specialistai. Jaunas inžinierius, architektas, gydytojas ar teisininkas jaustųsi ižeistas, jei jo žmona eitų dirbti. Ir jo draugai australai į jį kreivai žiūrėtų. O šiuo atveju jis jautrus.

Nėra mažiausios abejonės, kad motina, kuriai nereikia prisidėti prie duonos kėsnio uždirbimo, gali labiau susikoncentruoti vaikų auklėjime. Tačiau jaunos lietuvių motinos, gyvendamos tarp australų, o dažnai būdamos ir svetimtaučių žmonos, į jas supančius sunkumus žiūri gana realiai. Labai dažnai jos kviečiasi į pagelbą močiutes. Su vaikais jos kalbasi lietuviškai, leidžia juos į lietuviškas savaitgalio mokyklas ir visą prieauglį telkia vienon lietuviškon krūvon. Turėdamos daugiau laisvo laiko, negu močiutės kad turėjo, dabartinės jaunos lietuvių motinos, pamazū išsijungia į tą lietuvišką darbą, kurią čia yra pradėjusios močiutės. Daugelyje vietų kartu dirba, kartu džiaugiasi ir kartu ateitį planuoja tiek močiutės, tiek motinos. Vienos jau pražilusios ir išvargusios, kitos dar jaunos ir energingos.

Dr. J. K. Valiūnas Adelaidės Lietuvių Namuose, pas p.p. Pacevičius buvo surengta kukli vakarienė. Nuotraukoje šios vakarienės svečių dalis. Iš kairės G. Vasiliauskienė, S. Pacevičienė, dr. J. K. Valiūnas, B. Lapšienė, L. Radzevičienė, B. Stepanienė, V. Radzevičius ir J. Stepanas. Antroji eilė iš kairės A. Pacevičius, J. Vasiliauskas ir kun. A. Spurgis, A. Pacevičiaus nuotrauka

• LIETUVIŠKOS TRANSLIACIJOS Sibiro lietuviams. Vliko pirmininkas dr. J. K. Valiūnas, kuris gegužės 7-14 dienomis lankėsi Australijoje (Sydney, Melbourne, Adelaide) pareiškė, kad iš Filipinų kasdien du kartu bus duodamos lietuviškos radio transliacijos, specialiai skirtos Sibire esantiems lietuviams. Transliuojamosios stoties galimumas užtikrina, kad šios transliacijos Sibire bus labai gerai girdimos.

Visose trijose Australijos lietuvių kolonijose dr. Valiūnas suteikė plačių informacijų apie Vliko darbus, atliktus paskutinių dviejų metų laikotarpyje. Ypač plačiai jis palietė santykiavimą su lie-

New Yorko lietuvių vyrų choras, kurio metinis koncertas įvyks gegužės 24 d. Franklin K. Lane mokyklos salėje, Woodhaven, N.Y.

VYRŲ CHORO KONCERTAS NEW YORKE

New Yorko Lietuvių Vyrų choras š.m. gegužės mėn. 24 d. ruošia savo metinį koncertą,

LIETUVOS LAISVĖS...

(Atkelta iš 1 psl.)

siminta su priderama rimtimi, iškilėmis. Parodos atidarymas įvyksta Sheraton viešbutyje ir po parodos apžiūrėjimo ten pat seks specialią akademią, kurios metu kalbės kongresmanas G. Fordas ir bus vakariėnė.

Išgyvenę komunizmo terorą, mes turime gausiai susirinkti ir į 30 metų Lietuvos okupacijos minėjimą bei genocido parodą ir tuo parodyti amerikiečių politikams, kad ir po tiek metų mūsų tautos ir valstybės reikalai liko gyvi ir kad mes nuoširdžiai dirbame Lietuvos laisvės reikalą gindami.

kuris įvyks Franklin K. Lane mokyklos salėje, Woodhavene, pradžia 4 val. p.p. punktualiai. Programoje girdėsime pirmą syk New Yorke čia gimusių lietuvių solistę F. Railaitę-Riley, akompanuojant pianistei A. Anderson.

Šis choras tai muz. Vl. Baltrušaičio kultūrinis palikimas New Yorko lietuvių visuomenei. Muz. Vl. Baltrušaitis čia gyvendamas šį chorą suorganizavo ir jam vadovavo. 1967 m. Baltrušaičiui išvykus iš New Yorko, choro vadovu buvo pakviestas muz. Vyt. Strolia, kuris visą savo sielą ir jaunatvišką energiją pašventė čia šiam chorui norėdamas išlaikyti jį aukštame lygyje. Gyvendamas net už New Yorko ribų New Jersey valstijoje, net kelis kartus savaitėje atvyksta į Brooklyną repeticijs, kurios vyksta tėvų pranciškonų kultūros židinio patalpose.

Reikia pasidžiaugti, jog į choro eiles vėl su-

grįžo kai kurie nubyrėję choristai, o be to išsijungė visa eilė naujų gražių balsių vyrų. Tuo būdu choras atsigavo ir sustiprėjo. Be to, visa eilė choristų, kaip ir dirigentas Vyt. Strolia, gyvena toli už New Yorko ribų ir į repeticijs važinėja po 60-80 mylių. Tai didelis pasišventimas ir meilė dainai.

Choras dažnai yra kviečiamas dainuoti minėjimuose čia New Yorke ir už New Yorko ribų ir susilaukė gražaus įvertinimo iš visuomenės tarpo. Reikia tikėtis, jog New Yorko ir apylinkių lietuviai parems choro darbą gausiai atsilankydami į šį koncertą.

S. Sakalas

MARSAS IR LEUKEMIJA...

Dr. V. Klemas dalyvaus Pasaulio ir Amerikos Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungų 10-tajame suvažiavime, 1970 m., gegužės 30-31 d. Toronte, Kanadoje. Jis skaitys paskaitą: "Marsas, Laseriai ir Leukemija. Erdvių Technologijos Pritaikymas Medicinos Problemos". Dr. V. Klemas supažindins suvažiavimą su pirmu detalizuo-

tu Pasaulio Lieuvių Mokslo Draugijos projektu, kurį jo vadovaujamą komisija paruošė. Šios dvi temos turės visuomenišką reikšmę ir reikia manyti, kad sudomins plačiąją lietuvių visuomenę.

Dr. V. Klemas yra kvalifikuotas kalbėti šiomis temomis. Jis dirba kaip Manager, Optical and Surface Physics Laboratory, General Electric Co., Philadelphijoje Pa. Savo darbe vadovauja grupei penkiolikos fizikų ir inžinierių. Jis taip pat yra lektorius Pensilvanijos Valst. Universitete.

Dr. V. Klemas yra autorius visos eilės mokslinių studijų (15), kurias randame vokiečių ir amerikiečių techninėje spaudoje. Jis skaitė paskaitas tarptautinėse konferencijose ir vietiniuose technologų suvažiavimuose.

Dr. V. Klemas sutinkame ir visuomeninėje lietuviškoje veikloje. Jis yra skautas ir Akad. Skautų Sąjūdžio filisteris, veikia LB Philadelphijos apylinkės valdyboje. Yra dabartinis ALIAS Philadelphijos skyriaus pirmininkas ir vadovauja Pasaulio Lietuvių Mokslo Draugijos steigimo komitetui.

Dr. V. Klemas, gimęs 1934.XI.29, Klaipėdoje. 1953-59 m. studijavo Massachusetts Technologijos Institute (MIT) elektros inžineriją: 1957 gavo B.s., o 1959 -- MS laipsnius. Nuo 1959 m. dirba General Electric Co.; pradžioje kaip satelitinės ryšių sistemos inžinierius; 1963-1965 kompanijos stipendininkas ir tyrimų asistentas Braunschweigo Technikos Universitete, kur gavo daktarą. Grįžęs iš Vokietijos -- vėl dirba G.E. kur eina dabartines pareigas "Mgr., Optical and Surface Physics Lab."

• VISI ATEITININKAI -- moksleiviai, studentai ir sendraugiai -- šį rudenį dalyvauja savo organizacijos astuntajame kongrese, kuriam e bus minima ir organizacijos 60 metų veiklos sukaktis. Savo atostogas pradžioje planuoti taip, kad rugsėjo 4-7 dienomis galėtumėte būti Chicagoje ir dalyvauti labai svarbiame ir retame kongrese. Į šį kongresą atvyksta ateitininkai iš Vokietijos, Australijos ir Pietų Amerikos

NEPAMIRŠKITE ATNAUJINTI DIRVOS PRENUMERATĄ

Viešėdami Chicagoje aplankykite PARAMA MAISTO IR LIKERIŲ KRAUTUVE

2534 WEST 69th STREET. Telefonas: RE 7-3332

Savininkai: J. JANUŠAITIS ir J. MAZEIKA

Čia rasite didžiausią pasirinkimą vietinių ir importuotų likerų ir kitokių gėrimų, gi delikatesų skyrius stebina savo įvairumu.

Kainos žemos — Pasirinkimas didelis.

APSILANKE — ĮSITIKINSITE.

